



TWISTED  
GAMES

KRÁLOVSKÁ HRA

ANA HUANG

ANA HUANG



**TWISTED  
GAMES**  
KRÁLOVSKÁ HRA

*Pandora*  
www.vydavatelstvepandora.sk

2023

**V**šetky práva vyhradené.

*Žiadna časť tejto knihy nesmie byť re-produkovaná, distribuovaná alebo pre-nášaná v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek elektronickými alebo mechanickými prostriedkami vrátane systémov na ukladanie a vyhľadávanie informácií bez písomného súhlasu autora, s výnimkou použitia krátkych citácií v recenzii knihy a určitého iného nekomerčného použitia povoleného autorským zákonom.*

*Podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami a vecami, miestami alebo udalosťami je úplne náhodná.*

**Ana Huang**

TWISTED GAMES

Copyright © 2021 by Ana Huang

All rights reserved

Translation © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © 2023 by Depositphotos

Slovak Edition © 2023 by Mgr. Lenka Martinková  
VYDAVATELSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-075-1

## VENOVANIE

---

Všetkým dievčatám, ktoré povedali:

*„Kašľať na princa z rozprávky,  
dajte mi zjazveného rytiera.“*

## PLAYLIST

---



- „Queen“ – Loren Gray  
„Castle“ – Halsey  
„Arcade“ – Duncan Laurence  
„You Should See Me in a Crown“ – Billie Eilish  
„Telepatía“ – Kali Uchis\*  
„Stay“ – Rihanna  
„Uncover“ – Zara Larsson  
„Secret Love Song“ – Little Mix  
„They Don't Know About Us“ – One Direction  
„Minefields“ – Faouzia & John Legend  
„Wildest Dreams“ – Taylor Swift  
„Princesses Don't Cry“ – Aviva  
„Fairytale“ (Slowed Version) – Alexander Rybak  
„I Guess I'm in Love“ – Clinton Kane

*\*Pre atmosféru kapitoly 18 viac vibrácie ako text*

## POZNÁMKA

---

Tento príbeh sa odohráva počas štyroch rokov a obsahuje niekoľko časových skokov, najmä v prvej časti, aby sa dostal do súčasnosti. Časovo sa prekrýva s predchádzajúcou knihou *Twisted Love: Bezpodmienečná láska*.

Prvá časť sa odohráva počas epilógu knihy *Twisted Love* (v minulosti), druhá časť sa odohráva po nej (v súčasnosti).

Odporúčame, nie je to nevyhnutné, aby ste si najprv prečítali knihu *Twisted Love*. Lepšie pochopíte, čo sa stane.



# ČASŤ

I.







1

---

# BRIDGET



„Naplieskajte mi na zadok, pane! Naplieskajte!“

Zaškriekal v kletke papagáj Leather alias Koža. Pri pohľade na tvár môjho bodyguarda Bootha, som sa snažila potlačiť smiech. Papagájovo meno vám prezradilo všetko, čo ste len chceli vedieť o sexuálnom živote jeho predchádzajúceho majiteľa. Niekomu sa jeho výroky zdali zábavné, Boothovi nie. Neznášal vtáky. Hovoril, že mu pripomínajú obrovské lietajúce potkany.

„Jedného dňa sa do seba pustia,“ skonštatovala Emma, riaditeľka spoločnosti *Wags & Whiskers*. „Chudák Booth.“

Potlačila som ďalší výbuch smiechu, aj keď som pocítila malú bolesť v srdci. „Pravdepodobne nie. Booth čoskoro odchádza.“

Snažila som sa na to nemyslieť. Booth bol so mnou už štyri roky, ale na budúci týždeň odchádza na otcovskú dovolenku a potom má zostať v službe priamo v Eldorre, aby bol v blízkosti svojej ženy a novoro-

denca. Tešila som sa z toho, aj keď mi bude chýbať. Bol nielen mojím osobným strážcom, ale aj priateľom, a mohla som len dúfať, že si s jeho nástupcom budeme rozumieť rovnako dobre.

„Ach, áno, zabudla som.“ Emmina tvár zmäkla. Mala okolo šesťdesiatky, krátke, prešedivené vlasy a teplé hnedé oči. „V pomerne krátkom období sa u teba udialo tak veľa zmien, moja drahá.“

Vedela, ako veľmi neznášam lúčenie.

Od druhého ročníka vysokej školy som pracovala ako dobrovoľníčka v miestnom útulku pre zvieratá *Wags & Whiskers* a Emma sa stala mojou blízkou priateľkou a mentorkou. Bohužiaľ, aj ona odchádza. Stále bude v Hazelburgu, ale odchádza do dôchodku z postu riaditeľky útulku a už ju nebudem vídať každý týždeň.

„Jedna z nich sa *nemusí* stať,“ povedala som len napoly žartom. „Mohla by si zostať.“

Pokrútila hlavou.

„Útulok som viedla takmer desať rokov a nadišiel čas na novú krv. Je tu potrebný niekto, kto dokáže upratať klietky *bez* toho, aby ho bolel chrbát a kĺby.“

„Na to sú tu predsa dobrovoľníci.“

Ukázala som na seba. Bolo to zbytočné, ale nemohla som si pomôcť.

Emma, Booth, moja blížiacia sa promócia na Thayerovej univerzite, kde som študovala medzinárodné vzťahy tak, ako sa od princeznej očakáva... mala som dosť rozlúčok na ďalších päť rokov...

„Si zlatíčko. Nehovor to ostatným, ale...“ Stíšila hlas do sprisahaneckého šepotu, „si moja obľúbená dobrovoľníčka. Málokedy sa nájde niekto v tvojom postavení, kto pracuje pre charitu preto, že chce, a nie preto, aby sa predvádzal pred kamerami.“

Líca sa mi pri tom komplimente sfarbili do ružova.

„Robím to rada. Zbožňujem zvieratá.“ V tomto smere som bola po svojej matke. Bola to jedna z mála vecí, ktoré mi po nej zostali.

V inom živote by som bola veterinárkou, ale v tomto bola moja cesta stanovená ešte pred mojím narodením.

„Bola by z teba skvelá kráľovná.“ Emma ustúpila nabok, aby umožnila prejsť zamestnancovi s krútiacim sa šteniatkom v náručí. „Naozaj.“

Pri tej myšlienke som sa zasmiala.

„Ďakujem, ale nemám záujem stať sa kráľovnou. Aj keby som ten záujem mala, šanca, že si nasadím na hlavu korunu, je mizivá.“

Ako princezná Eldorrry, malého európskeho kráľovstva, som mala k vládnutiu bližšie ako väčšina ľudí. Moji rodičia zomreli, keď som bola ešte dieťa, matka pri pôrode, otec o niekoľko rokov neskôr pri autonehode. Bola som druhá v poradí nástupníctva na trón. Môj brat Nikolai, ktorý bol o štyri roky starší ako ja, sa pripravoval na prevzatie trónu po našom starom otcovi kráľovi Edvardovi, odkedy začal chodiť. Keď bude mať Nikolai deti, odsunie ma to v poradí nástupníctva ešte ďalej, ale nebudem sa vôbec sťažovať. Chcela som byť kráľovnou asi tak, ako by som sa chcela kúpať v kadi s kyselinou.

Emma sa sklamane zamračila.

„Ach, nuž, mám taký istý pocit.“

„Emma!“ zavolať jeden zo zamestnancov. „Máme problém s mačkami.“

Vzdychla si.

„Vždy sú to mačky,“ zamrmlala. „Každopádne som ti chcela povedať o svojom odchode do dôchodku skôr, ako sa to dozvieš od niekoho iného. Budem tu ešte do konca budúceho týždňa... uvidíme sa v utorok.“

„To znie dobre.“ Objala som ju na rozlúčku a sledovala, ako sa ponáhľala urovnať nejaký mačací boj. Bolesť v hrudi mi narastala.

Bola som rada, že mi Emma o svojom odchode do dôchodku povedala až na konci zmeny, inak by som na to myslela celý čas.

„Ste pripravená, vaša výsosť?“ spýtal sa Booth, zjavne sa chcel dostať preč od papagája.

„Áno. Poďme.“

„Áno, poďme!“ zaškriekal papagáj, keď sme vychádzali. „Naplieskaj mi!“

Pri pohľade na Boothovu grimasu som sa už musela naozaj rozosmiať.

„Budeš mi chýbať a jemu tiež.“ Strčila som si ruky do vreciek kabáta, aby som ich ochránila pred ostrým jesenným chladom. „Povedz mi niečo o tom novom bodyguardovi. Aký je?“

Kráčajúc k môjmu domu vzdialenému od areálu univerzity len pätnásť minút, mi pod topánkami vržďalo lístie. Zbožňovala som jeseň

a všetko, čo s ňou súviselo. Hrejivé oblečenie, hýrenie zemitých farieb na stromoch, náznak škoric a dymu vo vzduchu.

V Athenbergu by som sa nemohla prejsť po ulici len tak, vždy by ma obklúčili ľudia, ale tu, na Thayerovej univerzite sa populácia študentov pýšila toľkými potomkami kráľovských rodín a celebrit, že byť princeznou nebola veľká vec. Mohla som žiť svoj život ako relatívne normálna študentka.

„O novom bodyguardovi toho veľa neviem,“ priznal Booth. „Je to niekto zvonka.“

Obočie mi vystrelilo nahor.

„Naozaj?“

Koruna si niekedy najímala súkromných dodávateľov ochranných služieb, ktorí slúžili popri kráľovskej strážii, ale bolo to zriedkavé. Za dvadsaťjeden rokov, čo som bola na svete, som nikdy nemala osobného strážcu, ktorý by patril medzi nich.

„Mal by byť najlepší,“ povedal Booth a pomýlil si moje prekvapenie s opatrnosťou. „Bývalý príslušník námorníctva, jednotiek SEAL, špičkové odporúčania, skúsenosti s ochranou vysokopostavených osobností. Je to najvyhľadávanejší profesionál vo svojej triede.“

„Hmm.“ *Americký osobný strážca.* Zaujímavé. „Dúfam, že si budete rozumieť.“

Keď boli dvaja ľudia spolu dvadsaťštyri hodín denne, záležalo na kompatibilite. Veľmi. Poznala som ľudí, ktorí si nerozumeli so svojimi bodyguardami. Také spojenia nikdy dlho nevydržali.

„Som si istý, že áno. Je ľahké s vami vychádzať, vaša výsosť.“

„To hovoríš len preto, že som tvoja šéfka.“

Booth sa usmial.

„Technicky je mojím šéfom veliteľ Kráľovskej gardy.“

Veselo som naňho ukázala prstom.

„Už mi odvrávaš? Som sklamaná.“

Zasmial sa. Napriek tomu, že ma neustále oslovoval *vaša výsosť*, sme si za tie roky vybuodovali neformálne kamarátstvo, ktoré som oceňovala. Prílišná formálnosť ma vyčerpávala.

Po zvyšok prechádzky sme sa rozprávali o Boothovom blížiacom sa otcovstve a o návrate do Eldorry. Takmer praskol od pýchy nad ešte nenarodeným dieťaťom a ja som sa neubránila malému bodnutiu zúlosti. Ani zďaleka som nebola pripravená na manželstvo a deti, ale priala som si mať to, čo mali Booth a jeho žena.

Lásku. Vášeň. *Volbu*. Veci, ktoré sa nedajú kúpiť za žiadne peniaze.

Na perách sa mi objavil sardonický úsmev. Nepochybne by som každému, kto by mohol počuť moje myšlienky, pripadala ako nevďačná rozmaznaná ženská. Lusknutím prstov som mohla získať akúkoľvek materiálnu vec, po ktorej som túžila, a ja som fňukala nad láskou.

Ale ľudia boli ľudia bez ohľadu na ich titul a niektoré túžby boli jednoducho univerzálne. Bohužiaľ, schopnosť naplniť ich taká nebola.

Možno sa zamilujem do princa, ktorý mi vyrazí dych, ale pochybujem... S najväčšou pravdepodobnosťou skončím v nudnom, spoločensky prijateľnom manželstve s nudným, spoločensky prijateľným mužom, ktorý bude mať rád iba misionársky sex a každý rok budem dovolenkovať na dvoch rovnakých miestach.

Odsunula som tú skľučujúcu myšlienku nabok. Pred sebou som mala ešte dlhú cestu, až potom začnem *rozmyšľať* nad manželstvom. A keď sa do toho bodu už dostanem, budem sa tým intenzívne zaoberať.

Objavil sa môj dom a pri ňom neznáme čierne BMW stojace na príjazdovej ceste. Predpokladala som, že patrí môjmu novému bodyguardovi.

„Je tu skoro.“ Booth prekvapene zdvihol obočie. „Mal prísť až o piatej.“

„Dochvílnosť je dobré znamenie, aspoň myslím.“

Aj keď o pol hodiny skôr je *možno* prehnané.

Dvere auta sa otvorili a na príjazdovú cestu sa postavila veľká čierna topánka. O sekundu neskôr z predného sedadla vyliezol najväčší muž, akého som kedy v živote videla, a mne vyschlo v ústach.

*Môj. Ty. Bože.*

Môj nový bodyguard musel mať aspoň meter deväťdesiatpäť, možno aj viac, mal pevné, vyrysované svaly na každom centimetri tej mohutnej postavy. Dlhšie čierne vlasy mu padali na golier, zakrývali jedno

kovovo sivé oko a nohy mal také dlhé, že vzdialenosť medzi nami prekonal tromi krokmi.

Na to, že bol taký veľký, sa pohyboval prekvapivo nenápadne. Keby som sa naňho nepozerala, vôbec by som si nevšimla, že sa blíži.

Zastavil sa predo mnou a ja by som odprisahala, že sa moje telo naklonilo o centimeter dopredu, neschopné odolať jeho gravitačnej príťažlivosti. Zároveň som mala zvláštne pokušenie prehrabnúť rukou jeho husté tmavé vlasy. Väčšina veteránov si aj po odchode zo služby nechávala krátke vlasy vo vojenskom štýle, ale on k nim očividne nepatril.

„Rhys Larsen.“ Jeho hlboký, chrapľavý hlas bol ako zamatové pohladenie. Keď bol takto blízko, všimla som si tenkú jazvu, ktorá mu pretínala ľavé obočie a dodávala jeho tmavému vzhľadu nádych hrozby. Strnisko mu vytváralo na čelusti tieň a z oboch rukávov košele mu vykúkali náznaky tetovania.

Bol pravým opakom elegantných, hladko oholených chlapov, na ktorých som si zvyčajne potrpela, ale to nezabránilo lietať motýľom v mojom žalúdku.

Bola som taká rozrušená jeho zjavom, že som aj zabudla zareagovať. Booth si musel krátko odkašľať, aby som sa vrátila späť na zem.

„Ja som Bridget. Rada vás spoznávam.“ Dúfala som, že si ani jeden z nich nevšimol, ako sa mi na líca vkráda červeň.

Titul *princezná* som vynechala zámerne. Zdalo sa mi to príliš honosné takto tvárou v tvár.

Všimla som si však, že Rhys ma neoslovil *vaša výsosť*, ako to robieval Booth. Neprekážalo mi to, už roky sa snažím, aby ma Booth oslovoval krstným menom. A toto bolo ďalšie znamenie, že môj nový bodyguard nebude ako ten starý.

„Musíte sa presunúť.“

Zažmurkala som.

„Prosím?“

„Váš dom.“ Rhys naklonil hlavu k môjmu priestrannému, ale útulnému dvojizbovému príbytku. „Je to bezpečnostná nočná mora. Nevie, kto sa pod to miesto podpísal, ale musíte sa presťahovať.“

Motýle okamžite prestali lietať.

Stretli sme sa ani nie pred dvoma minútami a už mi rozkazoval. *Kto si myslí, že je?*

„Žijem tu už dva roky. Nikdy som nemala problém.“

„Stačí len jeden.“

„Nebudem sa sťahovať,“ vyslovila som ostro, čo sa mi stávalo len zriedka, ale Rhysov povýšenecký tón mi liezol na nervy.

Akákolvek príťažlivosť, ktorú som k nemu cítila, sa zmenila na popol. Umrela tou najrýchlejšou smrťou.

Niežeby sa to malo niekam posunúť. Koniec koncov, bol to môj bodyguard, ale bolo by fajn môcť sa na neho pozeráť bez toho, aby som ho chcela odkopnúť niekam ďaleko.

*Muži.* Vždy to pokazili, keď otvorili ústa.

„Vy ste bezpečnostný expert,“ dodala som chladne. „Postarajte sa o to.“

Rhys na mňa zagánil spod hustého tmavého obočia. Nepamätala som si, kedy sa na mňa naposledy niekto takto pozrel.

„Áno, *vaša výsosť.*“ Jeho dôraz na posledných dvoch slovách zosmiešnil môj titul a uhlíky rozhorčenia v mojom žalúdku začali tlieť.

Otvorila som ústa, že mu niečo poviem, ale nebola som si istá čo mu chcem povedať, keďže nebol vyslovene nepriateľský. Booth ma našťastie prerušil skôr, ako by som povedala niečo, čo by som neskôr oľutovala.

„Prečo nejdeme dovnútra? Vyzerá, že bude pršať,“ povedal rýchlo.

Rhys a ja sme zdvihli pohľady. Žmurkala na nás jasná modrá obloha. Booth si odkašlal.

„Človek nikdy nevie. Dažďové prehánky prichádzajú z ničoho nič,“ zamrmlal. „Až po vás, *vaša výsosť.*“

Mlčky sme vošli do domu.

Zobliekla som si kabát a zavesila ho na mosadzný stromček pri dverách, potom som sa opäť pokúsila o zdvorilosť.

„Dáte si niečo na pitie?“

Ešte stále vo mne hlodalo podráždenie, ale neznášala som konfrontácie a nechcela som, aby sa môj vzťah s novým bodyguardom začal takto kyslo.



„Nie.“ Rhys si prezrel obývačku, ktorú som zariadila v odtieňoch nefritovej zelenej a krémovej. Dvakrát do mesiaca sem chodila upratovačka na hĺbkové čistenie, ale väčšinou som si tu udržiavala poriadok sama.

„Prečo sa nespoznáť bližšie?“ povedal Booth žoviálne a príliš nahlas. „Ehm, myslím tým Rhysa a vás, vaša výsosť. Môžeme sa porozprávať o tom, čo je potrebné, o jeho očakávaníach, plánoch...“

„To je výborný nápad.“ Napäto som sa usmiala a ukázala Rhysovi pohovku. „Prosím. Sadnite si.“

Nasledujúcich štyridsaťpäť minút sme sa venovali logistike prechodu. Booth zostane mojim bodyguardom až do pondelka, ale Rhys bude jeho tieňom, aby sa oboznámil s tým, ako veci fungujú.

„Všetko je v poriadku.“ Rhys zatvoril zložku s podrobným rozpisom mojich triednych a týždenných rozvrhov, nadchádzajúcich verejných podujatí a očakávaných ciest. „Budem úprimný, princezná Bridget. Nie ste moja prvá a pravdepodobne ani posledná členka kráľovskej rodiny, ktorú som strážil. S *Harper Security* pracujem už päť rokov a nikdy sa mi nestalo, že sa môj klient počas mojej ochrany zranil. Chcete vedieť prečo?“

„Nechajte ma hádať. Váš oslnivý šarm úplne omráčil potenciálnych útočníkov,“ povedala som.

Booth potlačil smiech, ktorý rýchlo zmenil na kašeľ.

Rhysove ústa sa ani len nezachveli. *Samozrejme*, že nie. Môj vtíp nebol síce hodný *Comedy Central*, ale vyzeralo to tak, že nájsť vodopád na Sahare bude ľahšie ako nájsť kvapku humoru v tom veľkom, neskuťočne vrysovanom tele.

„Sú na to dva dôvody,“ povedal Rhys pokojne, akoby som vôbec neprehovorila. „Po prvé, nezasahujem do osobných životov svojich klientov. Som tu, aby som vás chránil pred fyzickou ujmom. To je všetko. Nie som tu preto, aby som bol vašim priateľom, dôverníkom alebo čímkoľvek iným. To zaručuje, že to neovplyvní môj úsudok. Po druhé, moji klienti chápu, ako musia veci fungovať, ak majú zostať v bezpečí.“

„A to je ako?“ Môj zdvorilý úsmev v sebe niesol varovanie, ktoré si buď nevšimol, alebo ignoroval.

„V súvislosti s bezpečnosťou robia, čo im poviem, a keď to poviem.“ Rhys sa svojimi sivými očami zahľadil do mojich. Bolo to ako hľadiť na nepoddajnú ocelovú stenu. „Rozumiete, vaša výsosť?“

Zabudnite na lásku a vášeň.

Chcela som mu poriadnou fackou zmazať ten arogantný výraz z tváre a taktiež ho pri tom kopnúť do jeho rodinných klenotov.

Zatlačila som si vankúšiky prstov do stehien a prinútila som sa napočítať do troch, kým som zareagovala.

Keď som znova prehovorila, môj hlas bol taký mrazivý, že aj Antarktída popri ňom vyzerala ako plážový raj.

„Áno.“ Môj úsmev bol poriadne ľadový. „Našťastie pre nás oboch, pán Larsen, nemám záujem byť vašou priateľkou, dôverníčkou ani *ničím iným*.“

Neobťažovala som sa reagovať na druhú časť jeho výroku, tú o tom, že mám urobiť presne to, čo povie, a keď to povie. Nebola som idiot. Vždy som dbala na Boothove bezpečnostné rady, ale nech sa prepadnem, ak ešte zdvihnem Rhysovo nafúknuté sebavedomie.

„Dobre.“ Rhys vstal. Už teraz som neznášala tú jeho výšku. Zatienila v okolí všetko ostatné a bol tak jedinou vecou, na ktorú som sa mohla sústrediť. „Predtým, ako sa porozprávame o ďalších krokoch vrátane modernizácie vášho bezpečnostného systému, si prezriem dom. Práve teraz môže hocijaký tínedžer s prístupom k návodom na *YouTube* obísť váš alarm.“ Skôr než zmizol v kuchyni, vrhol na mňa nesúhlasný pohľad.

Spadla mi sánka.

„On... ty...“ Vyprskla som a potom som prišla o reč. „Nikdy!“ Otočila som sa k Boothovi, ktorý sa snažil splynúť s obrovským kvetináčom pri vchodových dverách. „Ty neodchádzaš. Zakazujem ti to.“

Rhys *nemohol* byť mojím bodyguardom. Zavraždila by som ho a moja domáca by zavraždila *mňa* za to, že som zašpinila koberec krvou.

„Pravdepodobne má len v tento prvý deň trému.“ Booth sa tváril rovnako neisto, ako to znelo. „Po prechodnom období si budete rozumieť, vaša výsosť.“

Možno... *ak* sa cez to prechodné obdobie dostaneme živí.

„Máš pravdu.“

Pritisla som si prsty na spánky a zhlboka sa nadýchla. *Dokážem to.* Stretla som už niekoľko problematických ľudí. Mój bratranec Andreas bol potomkom Satana a jeden britský lord sa ma raz pokúsil obchytávať pod stolom na monackom Plese ruží. Prestal až po tom, čo som mu *náhodou* prepíchla ruku vidličkou.

Čo bol jeden nevrlý bodyguard v porovnaní s povýšeneckými aristokratmi, dotieravými novinármi a diabolskými rodinnými príslušníkmi?

Rhys sa vrátil.

Prekvapenie! Jeho nahnevany pohľad nezmizol.

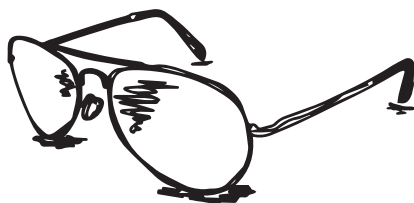
„Zistil som šesť bezpečnostných chýb, ktoré musíme čo najskôr odstrániť,“ povedal. „Začnime číslom jeden: okná.“

„Ktoré?“ *Zachovaj pokoj. Zostaň rozumná.*

„Všetky.“

Booth si zakryl tvár rukami a ja som vážne premýšľala, ako spraviť zo svojej spony do vlasov vražednú zbraň.

Rhys a ja sa cez prechodné obdobie *určite* nedostaneme živí.



2

---

# RHYS



Princezná Bridget von Ascheberg z Eldorry bude moja smrť. Ak nie doslova, minimálne umrie moja trpezlivosť a zdravý rozum. Aj keď som pri nej len dva dni, som si tým celkom istý.

Nikdy som nemal klienta, ktorý by ma hneval tak ako ona. Iste, je krásna (čo nie je veľmi dobré vzhľadom na moju pozíciu) a šarmantná (ku všetkým okrem mňa), ale je takisto kráľovským trňom v päte. Keď som zavelil *doprava*, šla doľava, keď som prikázal *preč*, zostala. Presadila si účasť na preplnených podujatiach a ja som nestihol uskutočniť žiadnu predprípravu. Moje obavy o bezpečnosť brala ako detskú hru, ako niečo nepodstatné.

Bridget tvrdila, že s Boothom to fungovalo a nikdy sa jej nič nestalo. Povedal som, že ja nie som Booth, takže je mi ukradnuté, čo robila alebo nerobila, keď bola s ním. Teraz tu velím ja.